

- i andra hand, delvis ogiltigförklara artikel 1.2 i beslutet i den del det gäller start- och slutdatum för sökandenas deltagande i överträdelsen gällande färgbildrör för tv-apparater, och sätta ned böterna som ålagts sökandena i artikel 2.2 i det omtvistade beslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena, vad avser överträdelsen gällande färgbildrör för tv-apparater, tre grunder. Vad avser överträdelsen gällande färbildrör för datorskärmar, åberopar sökandena tre grunder.

Vad avser överträdelsen gällande färgbildrör för tv-apparater åberopar sökandena följande grunder:

1. Som första grund gör sökanden gällande att kommissionen tillämpade artikel 101 FEUF felaktigt när den fann att det var en enda, fortlöpande överträdelse gällande alla typer av färgbildrör för tv-apparater under hela tiden för överträdelsen och avseende samtliga avtal som träffades i Asien.
2. Som andra grund, vilken åberopas alternativt, gör sökandena gällande att kommissionen felaktigt bedömde både startdatumet och slutdatumet för sökandenas deltagande i överträdelsen gällande färgbildrör för tv-apparater, vilket ledde till att den totala tiden för kartellen utökades med åtminstone 16 månader.
3. Som tredje grund, vilken åberopas alternativt, gör sökandena gällande att kommissionens beslut att inte bevilja sökandena den högsta möjliga nedsättningen på 50 procent för samarbete är grundat på felaktiga uppgifter och är uppenbart felaktigt.

Vad avser överträdelsen gällande färgbildrör för datorskärmar åberopar sökandena följande grunder:

1. Som första grund gör sökandena gällande att kommissionen åsidosatte riktlinjerna för beräkning av böter⁽¹⁾ genom att inkludera försäljning av färgbildrör för datorskärmar som levererats till Samsung Electronics i Europa i försäljningsvärdet vid beräkningen av böterna, oaktat att konkurrensen vid denna försäljning endast avsåg Republiken Korea.
2. Som andra grund gör sökandena gällande att kommissionen åsidosatte riktlinjerna för beräkning av böter genom att använda genomsnittet av den årliga omsättningen för hela

tiden överträdelsen pågick vid beräkningen av böterna, och därmed frångick regeln om att använda det sista kompletta räkenskapsåret under överträdelsen.

3. Som tredje grund gör sökandena gällande att kommissionens beslut att inte bevilja sökandena den högsta möjliga nedsättningen på 50 procent för samarbete är grundat på felaktiga uppgifter och är uppenbart felaktigt.

⁽¹⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

Talan väckt den 18 februari 2013 — Calestep mot Echa

(Mål T-89/13)

(2013/C 108/82)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Calestep, SL (Estepa, Spanien) (ombud: advokaten E. Cabezas Mateos)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen efter avslutat förfarande ska bifalla talan och ogiltigförklara det beslut av Echa som nämns i ansökan.

Grunder och huvudargument

Sökanden har i egenskap av litet företag betalat en nedsatt avgift enligt artikel 74.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1) och kommissionens förordning (EG) nr 340/2008 av den 16 april 2008 om de avgifter som ska betalas till Europeiska kemikaliemyndigheten (EUT L 107, s. 6), som i sin tur hänvisar till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, s. 36).

Efter att ha gjort en kontroll fann Echa att sökanden inte kunde betraktas som ett litet företag, eftersom det ingår i en koncern. Eftersom Echa ansåg att företaget inte uppfyllde rekvisiten, begärde myndigheten att företaget skulle den resterande mellanskillnaden upp till avgiften för ett mellanstort företag, jämte en administrativ avgift.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund, nämligen att två av rekvisiten i artikel 2.2 i bilagan till ovannämnda rekommendation har åsidosatts.

Sökanden hävdar därvid att det för att utesluta ett företag från kategorin små företag inte räcker att det sysselsätter mer än 50 personer, utan något av de övriga rekvisiten i bestämmelsen måste också vara uppfyllt, såsom framgår av konjunktionen ”och”. Så är inte fallet här.

Talan väckt den 14 februari 2013 — LG Electronics mot kommissionen

(Mål T-91/13)

(2013/C 108/83)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: LG Electronics, Inc. (Seoul, Korea) (ombud: G. van Gerven och T. Franchoo, lawyers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— helt eller delvis ogiltigförklara artiklarna 1.1 d, 1.2 g, 2.1 d, 2.1 e, 2.2 d och 2.2 e i Europeiska kommissionens beslut K(2012) 8839 slutlig av den 5 december 2012 i ärende COMP/39.437 — Bildrör till TV-mottagare och dataskärmar, i den del det rör sökanden, och/eller

— sätta ned de böter som sökanden ålagts i artiklarna 2.1 d, 2.1 e, 2.2 d och 2.2 e, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

Grund enligt artikel 263 FEUF avseende ogiltigförklaring av artiklarna 1 och 2 i det angripna beslutet, i den del de rör sökanden.

1. Första grunden: Kränkning av sökandens rätt till försvar (åsidosättande av väsentliga formföreskrifter), då LG Philips Displays (nedan kallat LPD) inte fick delta i förfarandet i egenskap av anklagad.

Grund avseende (delvis) ogiltigförklaring av artiklarna 1 och 2 i det angripna beslutet, enligt artikel 263 FEUF, och motsvarande nedsättning av sökandenas böter, enligt artikel 261 FEUF.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 101 FEUF, av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ och av principen om personligt ansvar samt uppenbart oriktig bedömning, då sökanden hålls ansvarig för överträdelser som LPD hade begått.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 25 i förordning (EG) nr 1/2003, då sökanden i beslutet hålls ansvarig för ageranden före den 1 juli 2001.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 101 FEUF, av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 och av principen om likabehandling, då direkt EES-försäljning i form av bearbetade produkter (Direct EEA Sales Through Transformed Products) (TPDS) tagits med vid beräkningen av de böter som sökanden ålagts.

5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 101 FEUF, av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 och av principen om personligt ansvar samt uppenbart oriktig bedömning, kränkning av sökandens rätt till försvar, då sökanden i beslutet hålls ansvarig för de böter, som beräknats på grundval av TPDS som Philips gjort.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 296 FEUF, uppenbart oriktig bedömning samt åsidosättande av principen om likabehandling och principen om god förvaltningssed, då det angripna beslutet (i) är bristfälligt motiverat i fråga om skälen till varför TPDS inte inbegreps för Samsung, och/eller (ii) godtyckligt inkluderar TPDS eller inte, och därmed inte ger sökanden och Samsung en likvärdig behandling.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 101 FEUF, av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 samt av principen om likabehandling och principen om god förvaltningssed, då (i) det angripna beslutet inte riktar sig till vare sig LPD eller de av LPD:s dotterbolag som deltog i överträdelserna medan ett annat samriskföretag inbegreps i beslutet tillsammans med sina moderbolag, och då (ii) andra moderbolag i samma situation som sökanden inte blev föremål i det angripna beslutet.